

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 9P/152/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516207586
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Dudíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2016:7516207586.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie samosudkyňou JUDr. Janou Dudíkovou vo veci navrhovateľa N. L., nar. XX.X.XXXX, bytom X., R. XXXX/X, právne zastúpeného B&B, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Rázusova 1, 040 01 Košice, proti manželke Q. L., rod. V., nar. XX.X.XXXX, bytom X., R. XXXX/X, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan, s.r.o., so sídlom Užhorodská 21, 040 01 Košice, v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom Frederikovi L., nar. XX.X.XXXX a C. L., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom X., R. XXXX/X, zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Košice

rozhodol:

I. Manželstvo navrhovateľa N. L., nar. XX.X.XXXX a manželky Q. L., rod. V., nar. XX.X.XXXX, uzavreté dňa X.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu mestskej časti Košice - Staré Mesto, vo zväzku XXX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XXX rozvádza.

II. Na čas po rozvode schvaľuje dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom v tomto znení:

III. Maloleté deti X. L., nar. XX.X.XXXX a C. L., nar. XX.X.XXXX sa zverujú do osobnej starostlivosti matky.

9P/152/2016

IV. Otec sa zaväzuje prispievať na výživu maloletého X. sumou 200.- Eur mesačne a maloletého C. sumou 200.- Eur mesačne, vždy do 20-ého dňa v mesiaci vopred do rúk matky, počnúc právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode.

V. Styk otca s maloletými deťmi neupravuje.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Predmetom konania je rozvod manželstva N. L., nar. XX.X.XXXX a Q. L., rod. V., nar. XX.X.XXXX, ako aj úprava výkonu práv a povinností k maloletým deťom X. L., nar. XX.X.XXXX a C. L., nar. XX.X.XXXX.

2. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

3. Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

4. Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

5. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

6. Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

7. Čo sa týka zastupovania maloletého dieťaťa a spravovania jeho majetku na čas po rozvode, pri úprave výkonu rodičovských práv a povinností súd musí rešpektovať ust. § 28, 38 a 39 Zákona o rodine. Podľa týchto ustanovení sú nositeľmi práva zastupovať dieťa a spravovať jeho majetok obaja rodičia. Zasiahnuť do výkonu rodičovských práv a povinností môže súd rodičovi výlučne z dôvodov, ktoré sú uvedené v ust. § 38, a to buď pozastavením 9P/152/2016

výkonu, obmedzením výkonu alebo úplným pozbavením výkonu rodičovských práv a povinností. Preto možno v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rozhodnúť výlučne tak, že súd ponechá právo zastupovať dieťa a spravovať jeho majetok obom rodičom zachované aj na čas po rozvode. Realizovať ho budú v bežných veciach každý samostatne na základe svojho rozhodnutia, v podstatných veciach môže dieťa zastúpiť aj jeden z rodičov, avšak len po dohode s druhým rodičom, keďže o podstatných veciach musia rozhodovať spoločne.

8. Podľa § 25 ods. 2 zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

9. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

11. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

12. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

13. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

14. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných, opakujúcich sa dávkach, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

15. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. O trovách konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 2 ods.1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.
9P/152/2016

18. Podľa § 221 písm. a) CSP, písomné vyhotovenie rozsudku nemusí obsahovať odôvodnenie, ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých strán alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania.
9P/186/2016

19. Po vyhlásení rozsudku s odôvodnením a poučením o opravnom prostriedku sa všetci účastníci konania tohto práva proti všetkým jeho výrokom písomne do zápisnice platne vzdali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Právo podať odvolanie nemajú účastníci, ktorí sa tohto práva platne vzdali.

U p o z o r n e n i e : Podľa ustanovenia § 27 ods. 1 Zákona o rodine, manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.